

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004699 17 Кж
Бања Лука, 29.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених Д.П., З.Г. и Д.Г., због кривичног дјела изнуде из члана 232. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог Д.П., адвоката В.М. из Д. и осумњиченог З.Г., адвоката Г.Н. из Д., изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004699 17 Кв 3 од 22.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 29.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Д.П. и З.Г., изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју 13 0 К 004699 17 Кв 3 од 22.11.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у у Добоју број 13 0 К 004699 17 Кв 3 од 22.11.2017. године, на основу одредбе члана 200. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњичених Д.П. и З.Г., против којих се спроводи истрага због кривичног дјела изнуде из члана 232. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за још 2 (два) мјесеца и по том рјешењу може трајати најдуже до 25.01.2018. године за осумњиченог Д.П., а за осумњиченог З.Г. до 26.01.2018. године.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог Д.П., адвокат В.М. из Д. и осумњиченог З.Г., адвокат Г.Н. из Д.

Жалбе су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, а жалба браниоца осумњиченог Д.П. и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњиченима притвор укине или продужење притвора одреди у трајању од једног мјесеца, који приједлог је садржан у жалби браниоца осумњиченог З.Г..

У образложењу жалби, нису наведени аргументи за било који од облика битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. и 2. ЗКП РС.

У основи, изнесеним аргументима, оспорава се правилност чињеничних утврђења и ваљаност датих разлога за закључак о постојању основане сумње, као законског услова за примјену мјере притвора, како то произилази из жалбе браниоца осумњиченог Д.П., а затим из ове жалбе и жалбе браниоца осумњиченог З.Г., и правилност закључка о постојању посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, по којем је притвор продужен.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбеним приговорима браниоца осумњиченог Д.П., не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања основане сумње да су осумњичени, починили кривично дјело изнуде из члана 232. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које се против њих спроводи истрага.

Наиме, у образложењу побијаног рјешења је дата детаљна анализа и оцјена доказа прибављених у досадашњем току истраге, и то исказа свједока оштећеног Н.Д. и исказа осумњиченог Д.Г. (у вези радњи у стану који користи осумњичени Д.П.), њихових исказа у повезаности са исказом свједока Ц.Л. (у вези радњи на бензинској пумпи П. у Д.), као и материјалних доказа, пронађених приликом претреса моторног возила (према потврди о привременом одузимању предмета од осумњиченог Д.П.), у којем су пронађени трагови који се могу довести у везу са извршењем конкретног дјела (метални чекић са дрвеном дршком, марамница са траговима који асоцирају на крв).

На тим доказима, и по оцјени овог суда, са аспекта њихових садржаја и међусобне сагласности, заснован је, и ваљано образложен закључак о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело изнуде из члана 232. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које се истрага спроводи, као законског услова примјене мјере притвора

Надаље, аргументима из жалби бранилаца осумњичених се не може оспорити постојање посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Ранија осуђиваност осумњичених, а посебно бројност осуда (осумњичени Д.П. 4 осуде а осумњичени З.Г. 12 осуда), за различита кривична дјела, укључујући и кривична дјела против имовине, и по оцјени овог суда, представља ваљану основу за закључак да се ради о лицима која су склона извршењу кривичних дјела и тиме, уз дато образложење њихових материјалних прилика, постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Ради тога су без основа жалбени приговори, којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења и ваљаност датих разлога, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Надаље, правилност и законитост побијаног рјешења, посматрано са аспекта нужности продужења мјере притвора до времена одређеног побијаним рјешењем, у складу са одредбом члана 202. став 2. ЗКП РС, се не може оспорити жалбеним приговорима, обзиром на вјештачење које је потребно у том времену завршити. Ради се о вјештачењу мобилних телефона, привремено одузетих од осумњичених, а из списка предмета произилази (обзиром на вријеме доношења наредбе за претресање и вјештачење тих мобилних телефона), да се хитно поступа, тако да, у конкретном случају, није повријеђена одредба члана 197. став 4. ЗКП РС, којом се таква хитност у поступању, захтјева.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић